

[Steenholdt]

Vesttyskland. Den aftale, som er indgået, giver jo ingen garanti for, at den totale tilladte fangstmængde bliver 62.000 t torsk, og tyskerne har klart sagt, at aftalen ikke er ensbetydende med, at de har opgivet deres kvotakrav på 10.000 t. Forhandlingerne i Fiskeriministerrådsmødet vil således komme til at basere sig på EF-Kommissionens forslag, der som bekendt ikke er taget af bordet. Det er åbenbart, at tyskerne ikke mener, at de fisker på den grønlandske kvota. Hvis det er landsstyrets opfattelse, at de gør det, hvorfor stillede landsstyret under forhandlingerne så ikke et krav om, at tyskerne skal lande en del procent af fangsterne til de grønlandske fabrikker, således som de danske rejefiskere er forpligtet til?

Hvis forhandlingerne i Fiskeriministerrådsmødet ender med, at tyskerne får tildelt en kvota på 10.000 t eller måske 8.000 t torsk, vil det være helt uholdbart ikke at fratække de 5.000 t, som tyskerne allerede med landsstyrets billigelse har fået tildelt. Også det vil være en indikation for, at tyskerne fisker på en tysk kvota og ikke på en grønlandsk. Det er så meget desto mere uheldigt, som sagen fra starten kunne være forløbet i samarbejdsånd i stedet for i meningsløs spillet med muskler.

Landsstyret kunne på dette tidspunkt ikke være uvidende om, at grønlandske fiskere ikke kunne tage hele deres kvota af torsk. Det kunne uden at tabe ansigt, sådan som det har gjort det nu, have tilbudt tyskerne at fange af denne kvota. Det var ikke svært at forudse, at der var plads til flere tons og mere at tildele tyskerne af den grønlandske kvota, men måske havde siumutlandsstyret ikke overblik over landets vigtigste erhverv.

Landsstyret siger nu, at den danske regering skal nedlægge veto, hvis væsentlige grønlandske interesser tilsidesættes. Ærlig talt, det er for sent, og det er for billigt. Landsstyret blev advaret allerede i juli måned 1982 af den daværende socialdemokratiske regering, men man lyttede ikke til det råd, der blev givet. Nu tiltræder landsstyret så en aftale, som klart indicerer, at der fiskes på en tysk kvota og ikke på en grønlandsk. Der er altså åbnet op og det med landsstyrets tilladelse. Så kan man ikke bagefter, fordi man finder ud af, at man er blevet taget ved næsen, stille krav om nedlæggelse af veto. Det er en kedelig position, men landsstyret

må sammen med udenrigsministeren tage ansvaret for den ulykkelige situation.

Vi har i atassut med forfærdelse, men uden overraskelse, erfaret, at statens investeringsprogram for 1985 og 1986 nedsættes med 130 mill. kr. for hvert år som følge af Grønlands eventuelle udmeldelse af EF. Vi har advaret og advaret igen. EF-modstanderne med siumut i spidsen har imidlertid hårdnakket påstået, at den danske stat ville kompensere for mistede EF-tilskud trods statsministerord for det modsatte.

Vi kan som eksempel tage planerne om udnyttelse af vandkraftenergi. Der er allerede brugt mange penge til undersøgelser, men der er planer om nedskæring af disse bevilninger. Der skulle også gives tilskud fra EF til disse planer, men mulighederne herfor synes at blegne i takt med landsstyrets krav om udmeldelse af EF. Man kan forestille sig konsekvenserne heraf.

I en by som Godthåb med 10.000 indbyggere vil nedskæringen af EF-tilskuddet på 30 mill. kr. skønmæssigt medføre en mindre omsætning på 100 mill. kr. Det bliver ikke rart, at den stramme økonomiske situation i Grønland bliver væsentlig mere stram i de kommende år.

Jeg vil også gerne rette blikket mod den fungerende trafikminister og bede ham om at kigge på SAS' betjening af flyvningen mellem Danmark og Grønland. Det er min opfattelse, at SAS misbruger sin monopolstilling i denne trafik, og det har været særlig mærkbart i den senere tid; især september måned har været rent kaotisk på grund af SAS' omlægning af ruten, således at nogle af flyene til Sønder Strømfjord returnerer til København via Narssarssuaq. SAS har udsat mange dyrt betalende passagerer for særdeles ubehagelige oplevelser. Vi kan ikke længere affinde os med den behandling, og jeg beder ministeren om at tage sagen op.

Jeg vil til slut gerne takke statsministeren for hans korte, men velmente ord om Grønland i sin åbningstale. Jeg forstod på statsministeren, at den danske regering vil gøre sit til, at Grønland kan opnå bedst mulige resultater ved forhandlingerne om udmeldelse af EF. Det er pænt sagt af en statsminister, der ligesom jeg klart mener, at Grønlands udmeldelse af EF vil være en ulykke for Grønland.

Preben Lange (Grønl.):